

Příběh zahrady

V letošním roce bude uzavřen projekt budování přírodní zahrady.

Zahrady, která je důležitým prostorem pro hru i výuku, místem setkávání s rodiči a důvodem k pořádání zahradních slavností. Za tři roky se proměnila, proměnil se i náš pohled na ni.

Krátké shrnutí.

2020

Škola získává dotaci ze Státního fondu životního prostředí ČR na vybudování přírodní zahrady, nemalá část bude financována z rozpočtu obce. Projekt budoucí podoby vychází z potřeb dětí a snahy podpořit výuku venku. Návrh je výsledkem spolupráce se zahradní architektkou Radkou Matuszkovou a sochařem Václavem Kyselkou. Zahrada bude mít několik zón určených k relaxaci i výuce.

V létě začínáme s pomocí rodičů budovat tzv. borkoviště. Prostor pod stromy, na které se snadno leze, akátovými nášlapy, přes které se dobře přeskakuje, prostor vysypaný borkou pro bezpečnější dopad. Stává se oblíbeným místem her o přestávkách i v odpolední družině. Ze zbylého materiálu po stavbě borkoviště vyrobí tátové masivní lavičku. Usazují ji pod lípu. Příjemný chládek, bzúčení včel, pohled do zeleně...

Jsme na začátku. V projektu je hmatová stezka, dendrofon, ovocný sad, keřové bludiště, vyvýšené záhony, relaxační zóna.

2021

Pandemie zastavuje práci na projektu. V ateliéru pana Kyselky vzniká z mohutného lipového kmene dendrofon, my hledáme zahradnickou firmu, která bude pověřena vysázením ovocných stromů a keřů. Když počasí dovolí učíme se v altánu, během přestávek si lebedíme v trávě či pod lípou. Dobře se tu čte i zpívá, pozorují brouci, poznávají byliny, hrají honičky či fotbal. V prosinci jsou dodány vyvýšené záhony. Zabaleny ve folii čekají pod střechem na oteplení a stěhování. Největším překvapením pro děti je záhon s plastovým okénkem.

2022

S jarním oteplením začínají přípravné práce k osazení dendrofonu – vybagrování základů, zajištění materiálu. Organizujeme další brigádu a těší nás hojná účast obětavých tatínků. Díky nim vyrůstá během jediného dne objekt připomínající dámu v klobouku. Dostává jméno Fanyňka. O pár dnů později je na zahradě opět spousta brigádníků. Na řadě je hmatová stezka. Tátové hloubí koryta pro akátové kmeny, vysypávají jednotlivá pole šiškami, kůrou, kamínky, pískem, přemísťují tuny hlíny na druhou stranu zahrady, kde si mrňousové svépomocí vyrobili tzv. kutiště. Hmatová stezka je na světě.

V květnu přichází na řadu zahradnická firma. Bagruje, plení, likviduje, čistí, sází. Za školou ve svahu se objevují ovocné stromy, dolní část zahrady je osazena jedlými keři. V předtuše horkého léta kupujeme desítky metrů zahradních hadic a děti si rozdělují prázdninové služby na zalévání. Spojeným úsilím se nám daří udržet rostlinstvo při životě.

S návratem do školy hodnotíme úrodu na záhonech. Stříháme čerstvou petržel s pažitkou a u oběda vyhodnocujeme, jací jsme to zahradníci. Na čaj z bylinek si ještě počkáme, ale už plánujeme, co zasadíme příští rok. Uklízíme zahradu před zimou a učíme se kompostovat. Zdá se, že jsme u cíle. Velké poděkování patří všem, kteří se na projektu jakoukoliv formou podíleli, podporovali nás a bez jejichž pomoci bychom zahradu v této podobě nikdy neměli.